

Professio
dilectionis
abutit.
A. 48.14.13
Ex 33.15
Ex 34.10
DPs. 37.12
Ecclesiastes 12.15
Penitentis, ac dolenter est scissio vestrum propriatum, A
ut libali a demonstraveris: nec non depositus orationis
rum, quas exenti Deus imperavit a populo, qui vultum
adoraverat, b quia vellet Deus, quod Oleander et nota-
vit, ut sis te nudus, ac spoliatus tamquam flagraveret
deum presentaret: quasi diceret: Ecce ego in flagella pa-
ratum sum. O, Oppositor signum recuperata nimis
gratia est non simplex deposito lugubris vestis, sed etiam
cum concilio, hic, et vinculorum non soluto, sed
disposito: quodcumque concinditur, ab frangitur,

Circumdati si me facias Hieron. Accinisi. Eodem
part. August. qui l. iug quoq; presinisti, sicut & Plati-
terium Romanum, acq; Ambrofianum, & Iudorū f.
l. d. Valer. Gacum. **Opicidit;** us, & Baruch בָּרוּךְ
theareni. Majorum vni habet circumdati verbum nou-
iolum deuotior cingulum, a lum, quibus praeci-
pue, ac ἐπειδόμη applicari celicum, laccusse sole-
bat, sed omnime tegenteum corpus vestem, quod et intra-
re in gaudium Domini. Confessionis, & decorum indu-
si, amitis lumine scinti vestimenta h. Circumdat ubi de-
corum, & in sublimis erigere, & effloriosi, & Speciosi
indure vestibus: Gloriam Christi ultrapar de pretiosa
Salomonis veste X, & tiber Exodi de veste sancta At-
torum, gloriam, & decorum. Nemo ad coenam nuptia-
rum Agui admittitur sine velle nuptiali i. Sicut nec
in profano opulo cum nulla licuit accumbere me nefas
que fuit inductum loco aulam regis Petiarum intrare n.,
quod vocabatur **caeca munitio,** vestis humilis, vilissi-
g. **stola vestit.** vestis ingubris, iudicis coniugio, vestis an-
goris, & **incus:** denique infusa, malaque omnis,
ac fuscata: & Baruch sola pars opponit sacrum obser-
vacio. **Opicidit;** us, quod et illius vestimenta in de-

*¶ Mat. 11,18
in His,
¶ Israhæl,
Israhæl.*

*¶ Gen. 41,12
¶ Deut. 32,17
¶ Zechar. 5,17*

Omnia verum, quod quia milites vestigium, in as-
sumbi regum sunt p; et narrat Damatenus q; à palatiis,
& occultis illorum ejus communis humanae misericordia na-
turgi solitas removerunt, ne quis egger, cæcitus, claudius,
mendicus, obfusus, senex conficiatur. Ad regis impe-
rium eductus de carcere Joleph, tonitus, ac veste mu-
tata Pharaoni oblatus est r. Philo eleganter fusile ves-
timentum certior, certioribus exploratum. Ieju Sa-
cerdoti ablate vestimenta fordidam sunt r, induitusq; mu-
tarioris est imposita cedaris munda fuber caput ejus.
Prodigum silium ad frugem reverentur stolam primam in-
dui patre jeter, dari auctum in manum ejus, calceau-
menta in pedes n.

Egregia vestis, ac filia, quam accipiente sub latere
etiam, & donec deinceps filia corporis gloriosi praeclaris
ornata dottiis claritatis, agilitas, subtilitatis. Leri-
ficiam pueris erit super aquila Informatum; gaudium, &
laetitiam obnubinat. Inducens & in Ierusalem civi-
tate sancti vestimentis oritur; Gaudenterque debundit in Do-
mino, & exultabit anima eorum, quia induentes vesti-
mentis sanctis, & indumento iustitiae circumdabuntur,
quasi pueri decoratis cœnæ, & quasi sponsi ornatae mon-
libus eas fuis b.

*vers. 13.) Ut canet tibi gloria mea, & non compun-
gar: Domine Deus meus in eternum confitbor
tibi.*

Ideo mutatus, exhilaratus, beatus sum, ut me perpe-
tui intentum obligatum ad celebrandam tuam illam
in omnes, tum verò adfuturis me magnificientiam: &
hanc agitatem gloriam meam, si nūquāq̄ tua laude
cesserit, te quod vixeris, celebrem, & ad alteram
translatas vitam, in sempiternum, nam **Beati in domo**
c Ps 133, 5. *in sancta sectorum iugabuntur eis.* Huc omnis meus
opus tendat status gloriōsus, ne me id unquam poni-
teat facturē: & nihil ab eo molitus accidat mihi,
quod ab hoc in instituto valeat retrogrāde: non me tri-
fisi de praeeritis memorī peccatis extinxerit, ac fo-
diceret, ut bilaritate & alacritate in te laudando im-
pediatrīta tibi quecumque habeo de serm, ac referam ac-
cepta, ut nullo tempore ponereat mihi ipsi quidipsum
velut proprium attribuisse: non amplius verear, ne
quod vel peccatum, vel alud impedimentum constan-
tem istam laudationem intercidat.

Quemque o' p'is' d'c' s' q'is' n'v'lo' p'is',
U' ca'nt' t'ib' mea b'asti'uo': s'c'um v'rd' me s'p'esa'.

canticus

oluit ultimis verbis, ut existimo. plus quod canetur
 Deo tempore superesse, ut non sit periculum fastidii,
 sed, si ponitur, silentio ob materiam defectum.

Dominus Deus n'm' in p'et'rum f'c'nt'rib' t'ib'.] In exten-
 sa, & quoad vixeris, & post hanc vitam alacris le-
 t'urique: per me certe non stabit, quoniam id faci-
 em semper. Chrysostomus integrum super his verbis minimè
 uidem obiectus est homiliam fecisse. Videatur confessio-
 ne de peccatis intelligere, affersus in exemplum. Pu-
 licanum, qui sibi proprieum Deum fieri flagitavit &
 confessionem aterram at illę vocem illam Angelici-
 am: **Δός, Δός, Αγαντί, Αγαντί, Sanctus, San-**
tus, quasi videlicet hoc sit fidei communis natura conditionem
 peccatorum, vel peccabimur agnoscere. Videatur
 hinc tamen homilia illa Latinam positis, quam Græcam
 illevisse: jamque docui confessionem laudis hic B
 illis, non autem peccatorum.

A 19. Mota fuit labia dolosa: Quæ loquuntur adver-
 sus justum iniquitate m' in iuperbia, & in abusione

30. Quam magna multitudine dulcedictus tuz Domini,
 quam absconditi videntibus te?

Perficiisti eis, qui sperant in te, in conser-
 fetu filiorum hominum.

21. Abfcondes eos in abfcondito facie tue: à
 conurbacione hominum.
 Proteges eos in tabernaculo tuo à contradic-
 tione linguarum.

21. Benedic̄tus Dominus: quoniam mirificavit mi-
 sericordiam uam nisi in civitate munera.

23. Ego autem dix in excelsu mentis meæ: Proje-
 c'us sum à facie oculorum tuorum.
 Ideo exaudiisti vocem orationis meæ, dum cla-
 mare ad te.

24. Diligite Dominum omnes sancti ejus: quoni-

PSALMUS TRIGESIMUS.

- In finem, Psalmus David, pro extasi.
In te Domine speravi, non confundar in-
ternum: in iustitia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eru-
as me. Esto mihi in Deum protectorem: &
in domum refugii, ut savum me facias.
Quoniam fortitudo mea, & refugium meum
es tu: & pr pte nomen tuum deduces me,
& enieris me.
Educes me de laqueo hoc, quem absconde-
runt mihi: quoniam tu es protector meus.
In manus tuas commendo Spiritum meum: &
redemisti me Domine Deus veritatis.
Odisisti observantes vanitates supervacue.
Ego autem in Domino speravi: exultabo, &
labor in misericordia tua.
Quoniam respexit humilitatem meam, sal-
vasti de necessitatibus animam meam.
Nec conclusisti me in manib; inimici: sta-
tuisti in loco, spatio pedes meos.
Misere te me Domine: quoniam tribulor:
concurbatus et in ira oculus meus, anima mea,
& venter meus.
Quoniam defecit in dolore vita mea: & an-
ni mei in gemicibus.

ARGUMENTUM.

- 13 Qui videbant me, foras fugientia mortis oblivio-
 nis datum sum, tamquam mortua corde.
 14 Factus sum, tanquam vas perditum: quoniam
 audi viuperationem multorum commoran-
 tum in circuitu.
 In codum convenienter finit aduersum me, ac-
 cipere animam meam consiliari sunt.
 15 Ego autem in te speravi Domine; dixi: Deus
 meus es tu: in manus tuis sortes meae.
 16 Eripe me de manu inimicorum, & a peccau-
 tibus meo.
 17 Illustra faciem tuam super servum tuum, sal-
 vum me fac in misericordia tua.
 18 Domine non confundar: quoniam invocavi te:
 Erubescant impi, & deducatur in infernum
 Lorini in Psalm. Tom. I.

Q uocirca videtur Psalmus: ut Augustinus, ac plu-
 res lenientur, esse de gravioribus persecutionibus,
 quibus David animis perculsi fuit, sed confirmatus in ipso tandem, evalerit: quales præcipue à Saulo
 maximè in Maon, & ab Abiaalone filio expulsi est.
 Nam opinione ministris probabili apud Lyrannum, lo-
 qui Davidem in persona populi de Babylonie liberati-
 vel de eodem populo, quem ipius liberaverat a Phi-
 listiis. Eustathius cum aliis Graecis maleis de per-
 secutione Abiaalonis sermonem esse, alter expedit, accipi-
 vit, videlicet pro peccato contra Uriam, quo causa
 fuit illius persecutio: ita ut expedit commutationem
 significet, ac restituimus transgressionem, non pav-
 rem ipsum, qui ex persecutione natus est. Athanasius
 hic item assertus nihil nisi peccatum esse, quo animus
 a suis cotributoribus qualia alienatus est: ita ut am-
 plus le affsumptum iuri deliperatur: diceret ergo, Ego dixi in
 Cc 2 excusa